

[Carl Petersen.]

som rettede nogle Spørgsmaal til mig. Det første var dette, om jeg mente, at det Beløb, der var brugt til Nedbringelse af Priserne, saa at man kunde fastholde de nuværende Hjemmemarkedspriser, maatte antages at medføre kunstige Priser, der havde nogen Relation til, hvad jeg i min Tale sagde om, at man ikke kan forvente, at Landbruget fremover kan opretholdes paa Grundlag af kunstige Priser. Det maa have undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at jeg delte Talen i to Afsnit, saaledes at jeg i det ene betegnede det Tilskud, der skulde placeres paa Eksportprisen for at naa de 3 og 5 Kr., som et direkte Tilskud. Deri ligger i Virkeligheden, at den kunstige Pris har Relation dertil.

Naar det ærede Medlem var lidt forbavset over, at jeg i Forbindelse med min Ordførertale vedrørende disse Lovforslag dristede mig til at gaa saa langt som til at tale om Rationalisering o. s. v., maa jeg sige, at det er der ikke noget mærkeligt i. Naar Regeringen møder med saa omfattende Lovforslag, med Lovforslag, der er saa mange Penge i, saa kan man med god Ret, saaledes som jeg har gjort, spørge, om Regeringen har Planer med Hensyn til Landbrugets Fremtid set paa lang Sigt. Jeg lagde ikke Skjul paa, at jeg tror ikke Forholdene for dansk Landbrug bliver bedre i den kommende Tid, og i den Forbindelse sagde jeg, at jeg troede ikke paa, at dansk Landbrug i det lange Løb var tjent med at skulle basere sin Tilværelse paa kunstige Priser, og jeg anviste saa Regeringen at lade en saadan Ordning gaa ind i en Ordning paa lang Sigt.

Det kan man selvfølgelig mene om, hvad man vil, men jeg finder det meget naturligt, at jeg gjorde det saadan, og jeg blev meget forbavset over det ærede Medlems Stemmeføring i det Øjeblik. Det var ligesom det ærede Medlem var ærgerlig, fordi jeg dristede mig til at sige den Slags Ting. Det kunde ikke genere nogen, synes jeg, men det ærede Medlem fik i hvert Fald det ud af det, at det var, fordi jeg var en Modstander af Udstykningen. Jeg kan slet ikke forstaa, hvor det ærede Medlem har faaet fat i det. Jeg nævnte ikke et Ord om det, jeg gjorde derimod i Slutningen af min Tale opmærksom paa, at disse pris-hævende Bevægelser vil vanskeliggøre Udstykningen, og deri burde i Grunden ligge, at jeg er Tilhænger af den.

Nu kan man paa saa mange Maader være Tilhænger af Udstykning. Jeg er selv en af de heldige, som har dannet mig et

Hjem paa Grundlag af en Udstykningslov, og jeg kender derfor dens Virkninger, kender baade dens Glæder og dens Skyggesider. Det kan det ærede Medlem ikke engang sige. Altsaa jeg kan have personlig Interesse, det ærede Medlem har maaske politisk Interesse, hvem ved, hvordan Sagen ligger. Jeg vil bare sige, at man skal ikke udlede af det, jeg har sagt, at jeg har tabt Interessen for Udstykning. Men jeg mener, at Rationalisering netop i høj Grad kan gavne Udstykningen, hvis man da i hvert Tilfælde har den rigtige Indstilling over for det, der er Fremskridt, og det mener jeg, jeg har, fordi jeg tror paa en stærkere Mekanisering. Hvis det bliver gjort paa den rigtige Maade, kan det ogsaa gennemføres i det mindre Landbrug, og jeg mener i hvert Tilfælde, at en saadan Udvikling i høj Grad kan spare Husmændene for noget af det tunge legemlige Arbejde, de har, og det kan i alt Fald kun være et Fremskridt.

Jeg har endnu nogle enkelte Bemærkninger, men min Taletid er desværre udløbet.

Hans Pinstrup: Nogen særlig Grund til at forlænge Debatten foreligger ikke, Afgørelsen maa nu træffes i det Udvalg, der nedsættes. Der er dog fremkommet Udtalelser, navnlig vedrørende Landøkonomisk Driftsbureau, som ikke skal staa uimodsgt.

At de ærede Medlemmer Hr. Carl Petersen og Hr. Aksel Larsen ikke rigtig forstaa Det landøkonomiske Driftsbureaus omfattende saglige Belysning af Landbrugets Forhold, produktionsmæssigt og driftsmæssigt, kan forhaabentlig rettes i Udvalget. Det landøkonomiske Driftsbureau er ikke et privat Foretagende, som nævnt af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, men en officiel Institution, hvis Virksomhed er baseret paa Statstilskud, og hvis Leder er udnævnt af Ministeriet. Enhver Vilkaarlighed i Bureauets Beregninger er udelukket, og ligesaa at Beregningerne ikke bygger paa de virkelige Forhold i de enkelte Landbrugsbedrifter.

Som tidligere nævnt, viser Landbrugsregnskaberne et gunstigere Billede end Virkeligheden, fordi der ikke i Regnskaberne indgaar noget som helst Vederlag for Ejendommens Føringelse m. v., som for Krigsaarene andrager over 1 Milliard Kr. eller 330 Kr. pr. ha. Og hvad angaar Spørgsmaalet investeret Kapital, som der ogsaa er talt om Grundlag for Beregning af Forrentningsprocenten, er det saaledes, og det synes de Herrer heller ikke at have for-